

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

K. SLOTTET. — FOTO. G. HEURLIN, STOCKHOLM.

21:STA ÅRG.

DEN 16 MAJ 1920

N:o 33

Foto. Jøger, Sthm.

Margaret.

Klode: Bengt Sjöberg.

KRONPRINSESSAN MARGARET †.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Aldrig har ett dödsbud från Sveriges konungaborg inom alla kretsar och samhällsklasser i vårt land mötjagts med så uppriktiga och djupa känslor av sorg och deltagande som det, vilket på blomstermånadens första dag mälde, att Sveriges kronprinsessa vid middagstiden, oväntat för alla, inslumrat i den eviga vilan. "Nu har solstrålen i Stockholms slott slocknat", yttrade rikets främste ämbetsman, då han avlägsnade sig från den regeringskanselj, som med anledning av dödsfallet måst anordnas, och samma tanke upprepades million-stämmigt i mån som sorgebudskapet spred sig över landet. Allra minst i dessa tider är det regel, att furstarnes sorger också äro folkens; men Sveriges kronprins vet, om det kan lända honom till någon tröst i hans och hans barns djupa smärta över förlusten av maken och modern, att det svenska folket känner lika med honom inför MARGARET DEN GODAS bår.

Margaret Victoria Augusta Charlotte Norah, Sveriges kronprinsessa, hertiginna av Skåne, var född i Bagshot Park i närheten av Windsor den 15 januari 1882 som äldsta barn till hertig Arthur av Connaught, konung Edward VII:s av England näst äldste bror, och hans maka prinsessan Luise Margareta av Preussen, en dotter till den från fransk-tyska kriget 1870—71 ryktbare framstående kavallerigeneralen, prins Friedrich Karl. De, som haft förmånen att bli mottagna i furstehemmet på Bagshot, veta berätta om det betagande intryck av osökt enkelhet och naturlighet, som de där mottogo, och till likhet med denna omgivning formades den unga prinsessan under uppväxtåren. Bokliga studier försumrades ej heller; i likhet med sin yngre syster, prinsessan Patricia, deltog prinsessan Margaret i den undervisning deras broder, prins Arthur, erhöi av en privat lärare och hon förvärvade sig därvid anseende för en ovanlig uppfattningsförmåga. Under det att härtigen och härtiginnan av Connaught vistades i Indien befunno sig hon och hennes bror under sin farmoders, drottning Victorias vård och uppsikt, en sträng och god skola, när det gällde att förvärva självakt pågivenhet och representativ takt. I det offentliga livet såg man henne emellertid sällan och utom kretsen av hennes vänner var det få i England, som närmare kände hennes intagande yttre, då underrättelsen kom, att hon i Kairo den 24 februari 1905 ingått trolovning med en svensk prins, vars bekantskap hon gjort vid pyramidernas fot i den tidiga egyptiska vårens fågning.

Otänkbart är väl icke, att en hemlig diplomati föränlett att de båda ungas vägar korsat varandra — det svensk-norska kungahuset, vilket genom dåvarande kronprinsens giftermål trätt i nära släktskapsförbindelse med det hohenzollerska huset, kunde under den redan då skönjbara engelsk-tyska spänningen väl finna det av hänsyn till sina folks intressen önskvärdt att vinna en anknytning även till hovet i Windsor — men ingen tvivlade på, att det var deras egna hjärtan, som fått fälla det avgörande ordet, varom för övrigt nu ett femtonårigt ovanligt lyckligt samliv lämnat ett avgörande vittnesbörd. Förmålningen med hertigen av Skåne, då presumtiv arvtagare till både Sveriges och Norges troner, ägde rum i Windsor den 15 juni samma år, sålunda blott några få dagar efter det den avgörande brytningen i unionsförhållandet ägt rum. Men avvecklingen av detta förmådde icke grumla det unga furstparets lycka. Den kunglige farfadern hade ställt sitt eget ungdomsbo, det idylliska Sofiero vid Sundets strand, till dess förfogande och här framlevde de båda då och sedermera under årens lopp dagar, om vilkas innehåll av gott harmoniskt och flädrfritt hemliv den hädangångna furstinna själv givit en så levande föreställning i ord och

bild genom sina båda älskliga publikationer: "Vår trädgård på Sofiero" och "Från blomstergården". Då vid konung Oscars frånfälle maken intog platsen som tronföljare, ökades väl de representativa plikter, som bundo vid huvudstaden, men ej heller som kronprins och kronprinsessa underlät Skånes hertigar att tillbringa någon tid av året på det anspråkslösa residenset i Luggude, där den nyanlända furstinnan vunnit sina första svenska hjärtevännar i de skånska "moror", som hon älskade att samla kring sig och vilkas ingalunda lättvunna gillande hon icke utan stolthet kände sig i besittning av. Här hade hon också bästa platsen att utveckla sina egenskaper som den hemmets, familjelivets och blomstervärldens furstinna hon var. Det är icke tillfälligt, som epitetet Den Goda först tillagts henne just från hennes härtigöme.

Men som hon lade Skånes befolkning för sina fötter, så lade hon ock huvudstadens och snart hela landets. Icke genom ett imponerande yttre framträdande, icke genom ståt och prakt och ett lysande ceremoniel — sådant avskydde hon och till sitt väsen var hon snarast tillbakadragen, ja, nästan blyg. Icke allena genom sin takt och sin självbehärskning, egenskaper som gjorde, att hon med all sin okonstlade naturlighet aldrig ett ögonblick glömde den furstliga plikten att stå över partierna i dagens strider och att sätta hänsynen för adoptionslandet framför medfödda känslor för fäderneslandet. Utan i allra främsta rummet därför, att det svenska folket instinktivt kände, att i hennes bröst bodde ett hjärta, som klappade i takt med dess eget, när det gällde det högsta i världen, som kvinnligheten är satt att vårda: den sedliga renheten och dygden på livets alla områden, på äktenskapets och hemmets, det personliga umgångets, den yttre livsförelsens, själva det politiska livets. Hennes anglosacksiska arv i detta stycke var djupt besläktat med ursprungliga grunddrag i den svenska folksjälen djup, vilka måhända äro mindre framträdande på samhällets höjder och i storstadslivets flärd, än hos de breda samhällslager på landsbygden och i småstäderna, vilka dock utgöra den svenska folkpyramidens bas och förnyelsekälla. I kraft av denna hjärtans samtakt var det som kronprinsessan Margaret vart den hela svenska folkets furstinna, som ingen svensk drottning eller kronprinsessa varit det före henne, om icke möjligen hennes landsmaninna, unionsdrottningen Filipa, Erik pommeranarens milda gemål. Hon skänkte vår nation det oskattbara föredömet från tronens höjd av samvetsgrannt uppfyllda husfru- och modersplikter. Hon skänkte Sveriges kvinnor sitt trofasta stöd i deras kamp mot dryckenskapens livsnedbrytande makt i det svenska umgänget. Inför hennes rena blickar fann det högljudda politiska förtälet sig nödsakat att skamset lägga sin giftiga tunga till vila. För henne var medarbetet på sjukdoms och lidandes och olyckas underrödjande och lindrande här i världen mera än ett furstligt etikettskrav och annat än ett mondänt tidsfördriv; det var ett hjärtats behov i känslan av social plikt, vars tillgodoseende sannolikt bidragit till hennes förtidiga bortgång. Och så som en underström i hela hennes färd den djupa religiositet — religiositeten utan fromleri och utan de många yttre åthävarna — som även den djupast inne är ett svenskt nationaldrag.

Stor är den förlust det svenska folket lidit genom denna ädla furstinnas hädangång. Smärtsammast kännes den dock för maken, vars ömma händer trofast vårdat henne under den senaste vinterns upprepade onassligheter, och för de fem små moderlösa, av vilka en icke ens fick uppfånga den kärleksfulla avskedsblicken. Mätte den Högste stödja och uppehålla dem i deras djupa sorg!

Den 30 april öppnades i Liljewalchs konsthall i Stoc'holm en stor utställning av textilkonst och hemslöjd, som med statsbidrag anordnats av föreningen Handarbetets Vänner. Utom nämnda förening deltaga i utställningen även Föreningen för Svensk hemslöjd i Stockholm och dess filialer i Blekinge, Kristianstads och Medelpads län, Svenska hemslöjdföreningarnas riksförbund, Birgitta- och Söta Birgittaskolorna samt spetsknypplingsskolor i olika delar av landet.

Det officiella öppnandet ägde rum i närvaro av bland andra kronprinsen-regenten och prins Eugen med ett hälsninganförande av ordföranden i Svenska Hemslöjdföreningarnas riksförbund, baron Richard Hermelin. Samma kväll var söraré anordnad i utställningslokalen varvid baron Hermelin framförde textilmötesdeltagarnes och särskilt riksförbundets tack till Handarbetets vänners styrelse, som tagit initiativ till utställningen.

Utställningen ger trots den ofantliga mängd material, man haft att ordna, en utmärkt överskådlig och representativ bild av det bästa våra dagars svenska hemslöjd och textilkonst har att uppvisa och det är tydligt att varje deltagande förening med största omsorg utvalt det allra bästa av sitt material och samtidigt det för varje landsända mest karaktäristiska. I skulpturhallen ha samlats en del mattor, från olika textilateljéer

Pressfotos.

Kitché: Bengt Silfverparra.

TEXTILKONST- OCH HEMSLÖJDSUTSTÄLLNING I LILJEWALCHS KONSTHALL. Handarbetets Vänners utställning.
Överst: GOBELIN AV FRÖKEN MÄRTA MÅÅS FJÄTTERSTRÖM.

medan den stora dubbelsalen innanför ensam rymmer Handarbetets vänners hela imponerande kollektion. Smårummen upptas av de svenska hemslöjdföreningarnas riksförbund tillhörande 19 landskapsföreningar samt Svensk hemslöjd och slutligen har ett rum ansågits enbart för spetsar.

I samband med denna utställning öppnar Nordiska museet den 5 maj en utställning av textila föremål från äldre tider, huvudsakligen tillhörande de delar av museets samlingar som av utrymmesskäl vanligen icke äro tillgängliga för allmänheten och som det ansetts vara av synnerligen stor betydelse att i och för jämförande studium — visa samtidigt med den i Liljewalchska konsthallen anordnade utställningen.

*

Till porträtt i Veckans Porträttgalleri.

Hälsingfors har, enligt telegrafisk underrättelse, godkänt en ny hamnplan, som uppgjorts av en svensk, major H. G. Torulf, chef för Allmänna ingenjörstyran i Stockholm. Major Torulf är örut känd som en av Nordens främsta fackmän på sitt område

och den omständigheten att han utan tävlan kallades att planlägga den finska huvudstadens hamnanläggning vittnar ju också om det anseende han åtnjuter. I betraktande av att det härvidlag gällde ett synnerligen svåröst problem och oerhört vittomfattande planer är det jämväl tydligt att resultatet innebär en stor seger för svensk ingenjörsvetenskap.

Det nu godkända förslaget till hamnplan, som major Torulf haft under arbete ungefär ett år, omfattar särskilda industrihamnar med väldiga utrymmen för fabriker invid kaj och hamnspår samt en mycket stor kombinerad fri- och tullhamn, för vilken två alternativa förslag upprättats, det största med en kajlängd av 10,000 meter. Anläggandet av de nya stora hamnarna kommer nu omedelbart att påbörjas. Arbetet skall bedrivas med högsta intensitet för att hamnen så fort som möjligt må kunna tagas i anspråk.

*

Till bild å sid. 523.

Förre franske konseljpresidenten Caillaux, anklagad för att under kriget hava inlett landsförrådiska stämplingar med fienden, fick den 23 april sin dom, lydande på tre års fängelse, varifrån dock avdrag skall göras för den tid han suttit häktad. Anklagelsen för landsförräderi har icke kunnat styrkas under rättegången, men väl det förhållandet att Caillaux intrigerat bakom kulisserna mot den Clemenceauska politiken. Den hårda domen betecknas som en seger för Clemenceau.

Från alla delar av vårt land, från myndigheter såväl som från föreningar och enskilda inom alla samhällsskikt hava med anledning av H. K. H. Kronprinsessans timade frånfalle till Svenska konungaborgen inströmmat kondoleanser, vilka såväl genom sin otaliga mängd som genom sin innerliga ton för den i sorg försänkta höge maken och den sörjande kungliga familjen på ett gripande sätt vittnat om de känslor av beundran och vörndadfull tillgivenhet, varmed den av döden bortryckta unga furstinnan omfattats av hela det svenska folket. Dessa känslor hava kommit till starkt uttryck även inom riksdagens båda kamrar vid dödsfallens notificering liksom även i rikaste mått inom den svenska präsen. Sveriges kvinnor hava genom en natio-

EN UTTRYCKSFULL OCH VÄCKER BILD AV KRONPRINSESSAN. MED PRINS GUSTAF ADOLF. *Taget 1913. (Foto. Rahmn, Malmö.)*

nalinsamling till en "Kronprinsessan Margarets minnesfond" velat för egen del hugfästa den bortgångna furstinnans ljusa minne.

Den allmänna sorgen i kronprinsessans hemland, England, har funnit uttryck i tidningarnes dödsrunor, vilka omnämna den hänsövnas personliga charm, hennes ädla karaktär och den stora popularitet hon åtnjöt hos det engelska folket.

Kondoleanstelegram hava ingått från samtliga medlemmar av engelska, norska och danska konungahusen, från andra bekyrjade kungliga och furstliga hus, från presidenterna Deschanel och Ebert m. fl.

Den furstliga begravningshögtidligheten är, när detta skrives, icke fastställd i sina detaljer. Avgörandet härom tillkommer konungen även om, givetvis, hän-

Forts. å sid. 526.

PRINSESSAN I SITT BLOMSTERRIKE. KRONPRINSESSAN ARBETAR I SIN TRÄDGÅRD Å SOFIERO MED HJÄLP AV PRINSESSAN INGRID OCH PRINS GUSTAF ADOLF, 1913. *Växt- och blomstervärlden utgjorde för den ädla furstinnan icke huvudsakligen en ögonfägnad; hon såg i blommor och växter levande väsen som tarvade ömhet och förståelse för att trivas. Därför nöjde hon sig icke med att anså dem, hon arbetade för dem och gav dem av sitt varma hjärta. Blommor — de kostbara såväl som de enkla — trivedes heller aldrig bättre än under hennes vård.*

Efter fotografen.

INTERIÖR AV SOPRA MINERVA.

Illustr. Högaltaret.

Rom äger över 550 kyrkor och bland alla dessa finnes blott en enda götisk. Det är ju ganska sällsamt, då man betänker mängden av kyrkor i alla olika stilarter. Kyrkan Santa Maria sopra Minerva har sitt namn därav, att den byggts över ruinerna av ett tempel, helgat Minerva, vilket låg helt nära Pantheon. I ett av kyrkans många kor finner man fyra magnifika marmorpelare, vilka fordom tillhört hednatemplet.

Sopra Minerva, som kyrkan i dagligt tal benämnes, är onekligen en av Roms intressantaste och mest sevärda kyrkor på grund av de många härliga konstverk, som fått sin plats i densamma. Det kan ju även vara af ett visst intresse att veta att fem påvar, trettio kardinaler och elva hundra italienska furstar funnit sina sista vilorum under denna stora döms mäktiga valv. Och deras gravar och mausoléer ha smyckats av konstnärer som Fra Angelico, Filippo Lippi, Perugino, Mino di Fiesole, Michel Angelo, Romano, Bernini m. fl. m. fl.

Strax till vänster vid ingången finna vi på sarkofagen till en romersk prins tvänne oändligt graciösa små kerubiner, utförda av Michel Angelo, då denne nyss hade fyllt 19 år. Madonnan i medaljongen över sarkofagen är likaledes av honom. Allt i marmor. Vilken skillnad emellan dessa den väldige renässansmästarens förstlingsverk och hans senare! Av dessa har Sopra Minerva även ett i den stora härliga Kristusfiguren vid högaltaret. Mitt emot denna har Bernini vågat placera sin Johannes Döparen. Det präktiga mausoléet i familjen Aldobrandinis gravkor är utfört efter en teckning av Michel Angelo. Av underbar verkan är det Kristus-huvud av Perugino, vilket tronar över ett altare i ett av kyrkans sidokor. Fra Angelico har må-

lat madonnan i koret till höger om högaltaret och själv ligger den blide mästaren begravd i Sopra Minerva i ett kapell till vänster om högaltaret. Då jag nyligen besökte domen fann jag en stor frisk lagerkrans på Fra Angelicos nötta gravsten.

I ett kapell, där fordom den heliga Katarina av Siena var begravd, ser man tämligen intresselösa fresker av Maratta, föreställande scener ur den fromma serskans liv. Katarina av Siena var en samtida till vår Birgitta och utmärkte sig liksom hon för sina märkliga uppenbarelser. Det

är underligt att de bägge fromma kvinnorna icke lärde känna varandra. Om Katarina berättas, att hon skall ha ägt ett aldeles enastående inflytande på alla de människor, hon kom i beröring med. Den heliga Katarinas

MONUMENTUTFÖRT AV MICHEL ANGELO VID 19 ÅRS ÅLDER.

stoff är numera flyttat och vilar bakom högaltaret. Men huvudet har för många århundraden sedan förts till dömen i Siena. En figur i vax föreställande Katarina synes i en glaskista under högaltaret i Sopra Minerva.

Ett kapell är helgat åt minnet av den helige Thomas d'Aquino och prytt med fresker av Filippo Lippi. Freskerna äro dock nu tyvärr tämligen illa åtgångna. Kapellet har påkostats av kardinal Oliviero Carafa, en av de mest sympatiska personligheterna i det Heliga Collegiet i slutet av det femtonde århundradet. Han tillhörde den förnäma och mäktiga ätten Carafa-Maddaloni i Neapel och hade gjort de mest omfattande studier. Carafa var både jurist, teolog och konstforskare; en kyrkans man, statsman och krigare. Ja, han kunde även tjänstgöra som amiral, i fall det behövdes. Klädd i sin kardinalsdräkt anförde han 1472 den påvliga flottan mot sultanen Muhammed II, Konstantinopels erövrare. Man vet ej med säkerhet om han därvid utmärkte sig

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Silfverparre.

SOPRA MINERVA: Kristusbild av Perugino.

så särdeles, men han höll i alla händelser sitt intåg i Rom med stor pomp och prakt i spetsen för tjugufem turkiska fångar, vilka redo på kameler. Detta skådespel var nytt för romarne och det behagade dem synnerligen.

I samma kapell märkas tvänne pelare av marmor med hautreliefer av Mino di Fiesole. Det är ett fortjusande arbete med de mest hänförande, graciöst utförda motiv. Och dessa samma motiv föra mig tillbaka till dömen i Lugano och denna imposanta kyrkas fasad, vilken verkar så skön just på grund av de sällsynt vackra hautreliefer, som smycka dess portaler. Man vet ej, vem som skapat dem, men det slår mig, då jag betraktar relieferna i Sopra Minerva, huru de likna rent otroligt Lugano-dömens. Varför skulle icke Mino di Fiesole ha kunnat utföra även relieferna i Lugano?

Mino har även andra verk i Sopra Minerva. En Sankt Sebastianus i marmor, överlägset huggen, samt ett gravmonument över en florentisk ädling. En grupp av den heliga familjen av

Forts. å sid. 526.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Silfverparre.

FRA ANGELICOS GRAVMONUMENT.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Silfverparre.

SANKT SEBASTIAN AV MINO DI FIESOLE.

Foto. Elfvik, Kjölna. Klische: Bengt Sjöbergparra.
N. NEERGAARD.
Konseljpresident och Finansminister.

sens parti, vilket vid valen vann en så överväldigande seger.

Danmark har sedan det närmast föregående valet fått en ny och rättvisare vallag och styrkeförhållanden mellan de olika partierna i det nya folketinget återspeglar därför på ett ganska tillförlitligt sätt den politiska ställningen ute i landet. Resultatet av valen blev att *Venstre*, det stora bondepartiet, med sina 350,000 röster fick 48 mandat av Folketingets 140, socialdemokraterna med 300,000 röster fingo 42, de konservativa med 200,000 röster 28 mandat, under det att radikalerna i stor utsträckning svekos av sina forna anhängare och med sina 125,000 röster tog endast 17 folketingsmandat. Det nyupprättade näringspartiet av konservativ färg fick 30,000 röster och 4 mandat.

Situationen är alltså nu fullständigt upklarad. Valet har visat, att Danmark är ett bondeland och att dess mäktigaste man är J. C. Christensen. Denne bondeledare, vars hela fysionomi är så utpräglad dansk eller rättare jutsk har visat, att han äger ett inflytande som kanske ingen annan av Europas politici. Han intager trots de många våldsamma kanske icke obefogade angrepp, som under årens lopp riktats mot honom, en ställning lika stark som någonsin. Det märklige är måhända att Köpenhamn, som tidigare stått i harnesk mot honom, nu i stor omfattning jublade över hans seger. Jublet kom från de konservativa elementen. Och dock förefinnes bland de konservativa eller rättare inom det konservativa partiet en viss misstro till J. C. Christensen. Man har i minne, att han år 1906 tänkte sig möjligheten av att sluta en militärkonvention med Tyskland. Det påstås också att det konservativa partiet uttalat en önskan att J. C. Christensen icke skulle träda i spetsen för den nya ministären.

Om orsaken är denna eller om den officiella förklaringen hälsoskäl, är sann, vet man icke, men den nya regeringen har icke bildats av Christensen utan av *Niels Neergaard*, en av *Venstre*-partiets mest betydande män.

Statsminister Neergaard, som även innehar finansministerportföljen, är född 1854 och son till kyrkoherde Peder Neergaard. Efter avlagd studentexamen blev han 1879 cand. mag. med historia som huvudämne och tog efter ett par år statsvetenskaplig examen. Därefter följde några års utomlandsvistelse under vilka han ägnade ett ingående studium åt de

Efter en i politiskt hänseende utomordentligt händelserik månad har Danmark nu i och med de förrättade nyvalen till Folketinget och utnämmandet av den nya ministären överstått den kris, vilken under några dagar genom såväl sin egenartade karaktär som sitt förlopp tilldrog sig hela Europas uppmärksamhet.

Det radikala partiet har utgått ur den stora kraftmätningen som den förlornde partena. Varför? Det kan med visshet sägas, att partiet trots den sydjylländska frågan, som ju mäktigt spelade in i valstriden, skulle bibehållit sin gamla maktställning, om icke partiet begått det ödesdiga misstaget att halvt om halvt gilla den storsträjk, som det överupphetsade socialdemokratiska partiet, vilket i Danmark är uteslutande ett klassparti, proklamerade och delvis även iscensatte. Det var detta, som förmådde det köpenhamnska borgerskapet, vilket är mycket frisinnat och vid tidigare val i stor utsträckning röstade radikalt, att söka sig över till det i Köpenhamn förefintliga starka konservativa partiet, under det att ute på landsbygden bönderna, vilka förr röstade radikalt, nu vände sig till "*Venstre*", J. C. Christensen

Foto. Elfvik, Kjölna.
J. C. CHRISTENSEN.
Kyrkominister och ministärens egentlige ledare.

på dagordningen stående politiska frågorna, tull- och arbetarefrågorna, den kooperativa rörelsen, fackföreningsrörelsen m. m. Efter hemkomsten till Danmark vann han anställning i statens livförsäkringsanstalt, men fortsatte samtidigt sina ekonomiska och historiska studier varförutom han framträdde även som författare. Han grundlade tidningen "*Tilskueren*", vars redaktör han blev, samt påbörjade utgivandet av sitt stora och högt uppskattade verk "*Under junigrundlagen*". År 1897 blev han direktör för Nordisk Livförsäkrings Aktieselskab och året därpå direktör även för Nordiska Ulykkes försäkrings Aktieselskab.

Neergaard inträdde 1897 i den aktiva politiken som representant i Folketinget för den Bergska vänstern och har sedan nämnda tid med undantag endast för en kortare period tillhört riksdagen. Som folketingsman har han företrädesvis ägnat sin uppmärksamhet åt skatte- och tullfrågor liksom även åt det sociala och ekonomiska lagstiftningsarbetet. År 1908 blev han finansminister i ministären J. C. Christensen och samma höst — efter Albertikatastrofen — övertog han konseljpresidentskapet. Finansminister i ministären Holstein-Ledreborg 1909 behöll han samma post även i Berntsens regering 1909—13. Neergaard: grundliga och omfattande kunskaper liksom hans enastående arbetsförmåga hava tagits i anspråk för ett otal utskotts- och kommittéuppdrag. En utpräglad arbetsmänniska, har han icke J. C. Christensens omedelbarhet och ledareförmåga, men är en solid och präktig karaktär, en gentleman i varje tum. Utan att framhäva sig själv har han helt säkert en god portion äregirighet och han står tvivelsutan vid sina önskningsmål: att vara statsminister i Danmark när landet nu går att med sig återföra Sydjylland.

*

Den av statsminister Neergaard för konungen framlagda och av denne godkända ministerlistan upptager följande namn: Statsminister och finansminister N. Neergaard, utrikesminister Harald Scavenius, kyrkominister J. C. Christensen, försvarsminister Kl. Berntsen, inrikesminister Sigurd Berg, undervisningsminister Jacob Appel, samtliga förutv. ministrar; trafikminister direktör M. N. Slepsager, justitieminister landsdomaren Svenning Rytter, lantbruksminister föreståndaren Th. Madsen Mygdal samt handelsminister grosshandlanden ledamoten av Sjö- och handelsrätten Tyge Rothe.

"SOLSTRÅLEN PÅ STOCKHOLMS SLOTT". — NÅGRA BILDER TILL MINNE AV KROPRINSESSAN MARGARET.

2. ANKOMSTEN TILL SVERIGE.
PRINSESSAN MARGARET OMBORD
Å "DROTT" UNDER INFÄRDEN
TILL STOCKHOLM D. 9 JULI,
där ett utomordentligt fäst-
ligt emottagande var be-
rett det unga fästparet.

3. VID DEN FÖR-
STA VAGGAN.
PRINSESSAN MAR-
GARET MED SIN
FÖRSTFÖDDE,
PRINS GUSTAF
ADOLF, härtig av
Västerbotten,
född 1906.

4. MED DEN
SISTFÖDDE.
PRINS CARL JOHAN,
härtig av Dalarne, f. 1916.

5. I KRETSEN
AV SINA KÄRASTE.
Kronprinsparet med alla de furst-
liga barnen: Prinsarne Gustaf Adolf,
Sigvard, Bertil och Carl Johan samt prin-
sessan Ingrid.
Taget till Kronprinsens 35 årsdag 11 nov. 1917.

1. SOM BRUD.
DET NYFÖRMÄLDA HÄRTIGPARET AV
SKÅNE OMEDELBART EFTER VIGSELN
I WINDSOR DEN 15 JUNI 1905.

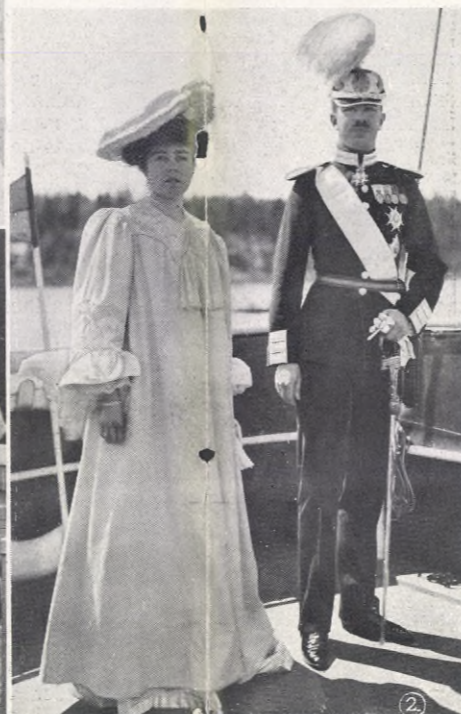
9. VINTERSPORT I ÅRE.
10. VID "KRONPRINSES-
SANS BAZAR FÖR
DE BLINDA".
Ett av de senast tagna
bilderna, november
1919.

11. BESÖK PÅ
LÄRARINNEHEM-
MET RO, LI-
DINGÖN
sommaren 1918.

12. VID GRUND-
STENEN TILL
ANSGARKYR-
KAN I STOCK-
HOLM
sommaren 1917.

6. PÅ BESÖK I GÖTEBORG 1915.
7. I SKÅNSK NATIONALDRÄKT,
TAGET VID HEMBYGDSFÄSTEN I TORUP 1915.
8. PÅ SOFIERO.
MED PRINSESSAN INGRID.

EFTER ORIGINALFOTOGRAFIER.

STADEN BRUXELLES FEST FÖR BELGISKA KRIGSHÄREN, INVÄLIDERNAS OCH DE STUPADES EFTERLEVANDE. Överst. DET STORA TÅGET ANKOMMER TILL GRANDE PLACE, där fosterländska fästspel utfördes inför konungaparet, vilket hyllades med utomordentlig entusiasm.

Mellerst. KONUNG ALBERT HÅLSAR KRIGSINVÄLIDERNA. Närmast bakom konungen synes Bruxelles under kriget tillförlige sin fosterländska hållning under ockupationen ofta omnämnde borgmästare Max.

Nederst. "ÄRAN", huvudfiguren under festspelet på Grande Place.

Efter fotografier erhållna av Belgiska Krigsministeriet med reproduktionsrätt för H, 8 D. av den bekante svenske commandant E. Arrhenius vid belgiska kolonialarmén.

BLIV MEDARBETARE I
 HVAR 8 DAG

EN VÄRLDSHISTORISK BILD. KONFERENSEN I SAN REMO: fr. v. konseljpresidenten Millerand, Frankrike, utrikesminister Hymans, Belgien, ministerpresidenten Nitti, Italien, premiärministern Lloyd George och utrikesministern lord Curzon, England.

Vidstående bild: FÄSTNINGEN MAUBEUGES KAPITULATION i början av kriget medför reglementsenlig krigsrätt mot befälhavaren general Fournier. Å vår bild synes främst fr. h. generalerna Fournier och de Ville, överste Charlier och major Magnin.

Nederst: F. KONSELJPRESIDENTEN CAILLAUX (X) lämnar sjukhuset i Neuilly såsom fri.

Se text å sid. 515.

Franske generalen Fournier, som vid krigets början kapitulerade i Maubeuge, och därefter hölls fången i Tyskland, har i dagarna ställts inför krigsrätt i Paris. Processen har emellertid mindre karaktär av en sträng juridisk procedur mot en anklagad än av en skarp vidräkning med hela den franska administrationen vid tiden för krigets utbrott. Rättegången har på samma gång den rehabiliterat general Fournier på ett uppseendeväckande sätt blottat de oerhörda bristerna i den franska härens ledning och materiella organisation vid krigsutbrottet, brister som innan de hunno repareras, krävde som offer hundratusenden av landets unga söner. De franska uniformerna utgjorde med sina bjärta färger de ypperligaste skottavlor, hären saknade tungt artilleri och flygväsen, taktiken var föråldrad, disciplinen lös och hela försvarsväsendet kännetecknat av slapphet och bristande ansvarskänsla.

Efter fotografier.

Åskådning på sjukhuset.

AUGUST STRINDBERGS "KAMRATERNA" på Betty Nansen-Teatern i Köpenhamn. Fru Thilda Fönss (Bertha) och herr Hugo Bruun (Axel Ahlberg).

Den 29 april gav Dramatiska teatern premiär på Henrik Ibsens ungdomsdrama "Fru Inger till Östråt" — eller Österaad, som det kallas i den första norska upplagan av år 1857. Aterupptagandet nu sent på varen av detta i och för sig själv mäktiga och storslagna drama, kan knappast betecknas som riktigt väl betänkt, allra helst som man ej haft att tillgå någon verkligt idealisk framställarinna av den viktiga huvudrollen. Fru Julia Håkansson räckte på långt när ej till, den gestalt hon skapat saknade alldeles den isiga och ödesbestämda storhet, som man tänker sig måste ha omgivit denna den mäktigaste frun i tre konungariket, vilkens hjärta dock genom långa år fräts ut outhärdliga kval och som till sist i sin oresonliga moderskärlek blir sin egen sons baneman. Mycket vackert att se på och mycket ljuvligt i kärleksscenerna med Nils Lykke var Jessie Wessel i Elines roll och Sven Bergvall gjorde en åtminstone till det yttre tämligen övertygande typ av det danska riksrådet och den oemotståndliga förföraren.

M:me ANDREJEWA SKILONDZ tar avsked från vår operascen.

Stycket hade fått en inramning, som var alldeles för brokig och distraherande och till råga på allt verkade folkscenerna fullkomligt ofärdiga. Ett sorgespel som "Fru Inger till Östråt" behöver väl ändå ej massor av rekvisita och småkravs på scenen för att ge en mäktigt illusorisk verkan.

Foto. Alnberg & Preisnitz, Sthlm.

HENRIK IBSENS "FRU INGER TILL ÖSTRÅT" PÅ K. DRAMATISKA TEATERN.

Framst: Fru Julia Håkansson (fru Inger) och herr Sven Bergvall (Nils Lykke).

Kläd: Kem. A.-B. Bengt Skilondz, Sthlm.—Gbg.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

J. G. WIKANDER.
F. d. Generalmajor. — Södertälje. — 70 år 15 maj.*

S. G. A. GEIJER.
F. d. Generalmajor. — Stockholm. — 70 år 25 maj.*

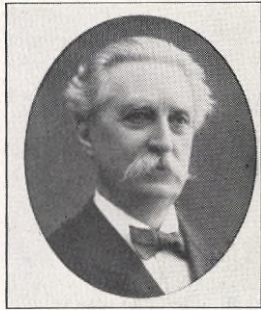
J. A. EDSTRÖM.
Överstelöjtnant. — Göteborg. — 50 år 14 maj.*

H. G. TORULF.
Major. — Stockholm.
(Se text å sid. 515)

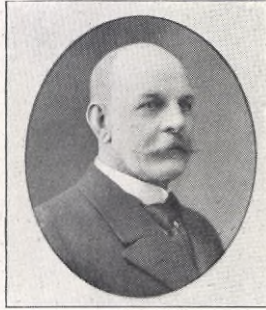
L. LARSSON.
Fabrikör. Kommunälman.
Bollnäs. — 70 år 23 april.

E. LINDGREN.
Handl. Religiös talare. — Kristianstad. — 70 år 22 april.

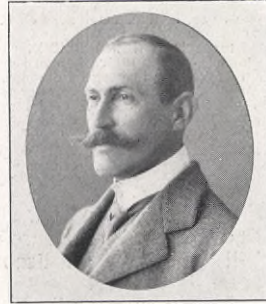
K. O. E. MONTGOMERY.
Fabrikör. — Norrköping.
70 år 23 april.

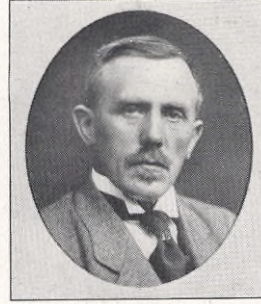
H. BJÖRSELL.
Apoteksinnehavare. — Kristinehamn. — 65 år 9 maj.

B. A. LILJEFORS.
Djur- o. landskapsmålare.
Södertälje. — 61 år 14 maj.*

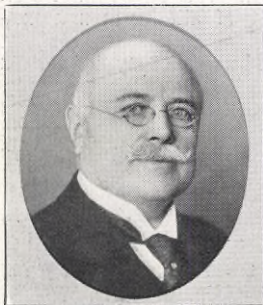
E. J. EKELUND.
Statskonsulent. — Stockholm.
60 år 16 maj.*

E. J. STRANDMAN.
Folkskollärare. Cheff. I.O.G.T.
— Karlstad. — 50 år 25 april.*

F. HENSCHEN.
Nyttnämnd professor vid
Karolinska Institutet.*

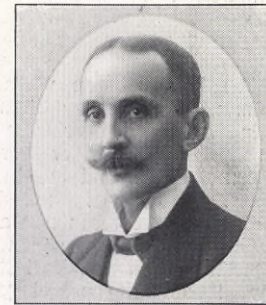
P. U. BERGSTRÖM.
Direktör. — Stockholm.
60 år 12 maj.*

G. J. N. SWANLUND.
Bokhandlande. — Linköping.
55 år 5 maj.*

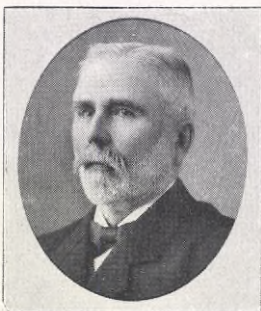

A. E. ERIKSSON.
Direktör. — Göteborg.
50 år 5 maj.

A. G. ZIDÉN.
Föreståndare. — Linköping.
50 år 20 april.*

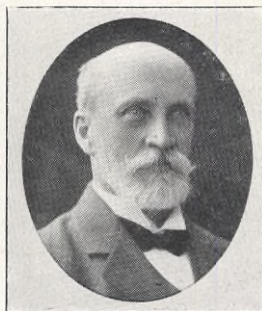
• Data å nästa sida.

N. BOSTRÖM †.
Lantbrukare. F. d. Riksdagsm.
— Bodbyn. — F. 44 † 18 april.*

C. M. G. STOLPE †.
Försäkringsdirektör. — Stock-
holm. — F. 53. † 28 april.*

D. LUND †.
Ombudsman. — Stockholm.
F. 54. † 28 april.*

N. N. BLIDBERG †.
Handlande. — Göteborg.
F. 58. † 2 maj.*

JOHAN WIKANDER. Ulltn. v. När. reg. 69, ljttn v. Gen.-staben 80, adj. h. Konungen 88, stabschef h. insp. f. kavall. 89—90, ma. v. Gen.-staben 90, avd.-chef v. militärstat. avd. 93—98; öviltjn i a:n 94, v. Gen.-staben 95, öверste i a:n 97, överadj. h. Konungen 97—07; öверste o. chef f. Kronob. reg. 98—05, gen.-major i a:n 05, i Gen. res. lvt. chef f. 6. Arméfördeln. 05—11. Led. av Försvarskomm. 07. Biografi o. helsid.-portr. ärg. XI: 26.

GOTTSCHALK OELJER. Ulltn. v. Svea art.-reg. 69, major i a:n 90, chef f. Art.-staben 90—95, major v. Vend. art.-reg. 92, öviltjn. o. tl. chef f. A. Göta art.-reg. 94, öверste o. chef där 95, i F. Svea art.-reg. 98, gen.-major i a:n 02, i Gen. res. 03, gen.-fälttygmäst. o. insp. f. art. 02—03. Led. av Krigsvet.-akad. Styr.-led. i Traf. a.-b. Grängesb.—Oxelös. 03—19; fullmäktig i Järnkont. 89—19. Mångårig led. av styr. f. Uddeholms a.-b.

ARTHUR EDSTRÖM. Ulltn. v. Vaxh. art.-kår 92, v. Karlskr. art.-kår 94, kapt. 99, v. Kustart. 01, major 14, öviltjn., kommandant i Älvsborgs fästn. samt chef i Älvsb. kustart.-kår sdn 15. Ordf. i Nya Varvets kommitté sdn s. Å. Ordf. i styr. f. Göteborg. frivill. motorbåtslott. sdn 15, v. ordf. i styr. f. Fören. f. Göteborg. försvar sdn 19, led. av Aeronat. sällsk. i Göteborg. arbets-utsk. sdn 18.

BRUNO LILJEFORS. Utg. fr. Konstakad. 82, därefter studier i utl., förestånd. f. Göteborg. musei sk. 88—83; efter återkomsten t. Sverige bosatt i olika platser inom landet. Fil. hed.-dr i Rostock 19. Led. av Berlins konstakad. 06. av Konstakad. i Stockh. i dessa dagar. — Vårt lands ypperste djurmålare, vars namn är berömt över hela världen där konst utövas o. älskas. — Hans verk finnas i våra främsta museer o. ensk. gallerier liksom Herstaedens i utlandets främsta museer. Biografi o. helsid.-portr. ärg. V: 43.

JOSEF EKELUND. Agronom.-ex. 85, utg. fr. h. mejerisk 86, 1ste lär. v. Klefs lantbr.-sk. 86—87, mejeriförestånd. i utl. 87—88, mej.-konsulent i Hall. o. S. Älvsb. l. 88—90, i Jämtl. l. o. 1ste lär. v. Huså mej.-sk. 91, statsstip. i boskapsköts. 91—98, statskonsulent i boskapskötsel sdn 98.

ERNST STRANDMAN. Folkskollär.-ex. 91, lär. i Trollhätt n 91—94, i Persberg 94—05, i Karlstad sdn sistn. år, där han jämväl är förestånd. f. stadens slöjdskolor. Ing. i den svenska nykterh.-rörelsen 93, medl. av l. O. G. Ts verkst. råd 03, sdn 14 ordenschef f. Sveriges storloge. Led. o. sek. i Nykterhetsnämnden sdn 17. Led. av stadsfullm. sdn 18.

FOLKE HENSCHEN. F. 81, stud. 99, med. lic. 10, med. dr. s. Å., Obducent v. Provis. sjukh. sdn 08, laborator i patol. anatomi v. Karol. Inst. 13, tf. prof. i samma ämne v. Veterinärhögsk. 16; nytligen utn. t. professor i patol. anatomi v. Karol. inst.

PAUL BERGSTROM. Efter genomg. hand.-skola anst. i manuf.-affär 76; etabl. egen manuf.-affär i för. m. färd. herr.- o. gosskläder, vilken affär under hans skicklga o. kraftiga ledning nått en alltmör storartad utveckling o. redan 05 omb. t. aktiebolag m. B. som huvuddelägare o. verkst. dir. Styr.-led. i Kembeis Skofabr. a.-b., Nya a.-b. Galan, Fastigh. a.-b. Vinkelhaken m. ll.

GOTTFRID SWANLUND. Anst. i bokhand. fr. 83, deläg. i Henric Carlsons bokh. i Linköping 91—92; när sistn. firma 12 ombild. t. a.-b. dess verkst. dir. v. ordf. i fattigv.-styr. Styr.-ordf. i a.-b. Seelig & Co, Stockholm, v. ordf. i styr. f. Sv. Bokcentralen a.-b.

GEORG ZIDÉN. Fanj. v. F. Livgren.-reg. 10, svärdsman 16; förestånd. f. Östg. läns landstings skyddshem f. goss. i Fölåsa 04—12, förestånd. f. Sundbergska stift. hem. f. goss. i Linköping sdn sistn. år.

NILS BOSTRÖM †. Lantbr. o. förestånd. f. mejeriet i Bodbyn, Burträsk sdn 78. På sin tid led. av Egodeln.-rätten, kommunalordf.; under 45 år led. av landstinget samt därav några årtionden v. ordf. o. ålderspresident. Led. av Riksd. A. K. 79—84 o. 87—05; led. av bevilln.-utsk. 87, konstit.-utsk. 91—97, statsutsk. 98—05. Framträdande led. av hushålln.-sällsk. tilld. dess guidmedalj 14.

CARL STOLPE †. Stud. 73, anst. i Rente- o. kap.-försäkr.-anst. i Stockh. kamrer i brandförsäkr. a.-b. Sverige 81, i Skandia 82; en av stift. av Ölycksf.-försäkr. a.-b. Skandinavien 86 o. verkst. där 86—18. Styr.-led. i Försäkr.-a.-b. Nordpolen 97—03. Utg. Handbok f. inbrottsförsäkringar (10), redogörelser ö. bol. Skandias o. Skandinavien verksamhet.

DAVID LUND †. Utbild. sig f. boktryckerivirket i in- o. utl. samt uppst. eget boktryckeri i Stockholm vilket 90 övertogs av Palmquistiska boktr.-firman; senare kassadör, i Sv. Morgenbladet samt anst. v. Berlingska tryck. i Lund. Ombudsman n. Sv. boktryck.-fören. sdn 17 o. därj. h. Tidningsutg.-fören. sdn 19.

NICOLAUS (NICKÉ) BLIDBERG †. Efter avslutade skol- o. prakt. studier i in- o. utl. ingick han 78 i den inom kort 100-åriga, anseddä firman Blidberg & Stridsberg i Göteborg, deleg. sdn 88. — Verkst. dir. i Göteborg. fönsterförsäkr. sällsk. Led. eller ordf. i bevilln. o. tax.-nmdr led. av prövnm.-råd. På sin tid intresserad idrottsman. — inneh. högsta graden i Fri-mur.-O. o. Par Bric. o. var en inom ordenslivet högt uppburna person.

KRONPRINSESSANS FRÄNFÄLLE.

Forts. fr. sid. 516.
syn kommer att tagas till den bortgångnas i livstiden uttalade önskan om förenklade ceremonier.

Konungen, som nåddes av dödsbudet i Nizza, anträdde omedelbart hemfärden, vilken närmast gick till Baden, där drottningen vistats på besök. Från Baden följas de kungliga makarne åt till hemlandet med ankomst till Stockholm den 7 maj.

Begravningen torde komma att äga rum på Kristi himmelfärdsdagen och stoffet bisätts i Storkyrkan till dess den framtida kungliga begravningsplatsen på Haga hinne: bliva iordningställd och kan mottaga den hänsövnna.

Till begravningen väntas ett antal medlemmar av främmande furstehus däribland den bortgångnas syskon prins Arthur och prinsessan Patricia av Connaught. Kronprinsessans fader härtigen av Connaught torde däremot, på grund av sin höga ålder och vacklande hälsa, icke kunna infinna sig. Konungen av England kommer att representeras av lord Onslow.

Gudstjänsterna på söndagen närmast före Kristihimmelfärdsdagen erhålla i samtliga landets kyrkor en särskilt högtidlig prägel genom uppläsningen av den till Sveriges kyrkoförsamlingar utfärdade kungliga kungörelsen om Kronprinsessans bortgång och den till kungörelsen fogade gripande tacksägelsen.

I samtliga landets kyrkor äger samma dag rum en halvtimmes minnesringning efter den hänsövnade.

SANTA MARIA SOPRA MINERVA.

Forts. fr. sid. 518
Francesco Siciliano har sin plats i samma kor, värest Berninis pompösa mausoläum över påven Benediktus XIII är uppfört. Siciliano och Bernini — vilka oerhörda kontraster!

Till det yttre är Santa Maria Sopra Minerva ytterst oansenlig, ja fasaden är helt enkelt ful, och man anar ej gotiken i dess inre. Men det är fallet med nästan alla kyrkor i Rom; Sankt Peter icke undantagen. Dess fasad ser ut, som om den tillhörde ett ovanligt stort palats. Den är sammansatt af allt för många småpartier.

Är Santa Maria Sopra Minerva obetydlig till sitt yttre, så är dess inre, som sagt, så mycket mera värdefullt och tilldragande och man nöjer sig icke endast med ett besök i kyrkan, man går där många gånger, tills man blir förtrolig med den stora och rika konst som den gömmer.

Meddelande från Redaktionen.

Sorgebudet om kronprinsessan ingick sedan hela upplagan av omslaget och en stor del av textupplagan av närmast följande nummer voro tryckta. I den återstående delen införde vi en kort notis jämte en bild av den folkära furstinnan.

I samma nr: angives svenska ishockeylaget såsom 3dje pristagare i Antwerpen — allt visade på en sådan utgång som given — då en olycklig tillfällighet ändrade utgången till förmån för det tjeckoslovakiska laget. Men detta ändrar intet i det faktum att svenska laget är Europas bästa.

En fotograf.
POLARFORSKAREN ROALD AMUNDSEN, ledare av den norska arktiska expeditionen med polarfartyget "Maud", har i dagarna medelst trådlöst telegram lämnat underrättelse om sin färd.

Den berömda norske polarfararen kapten Roald Amundsen, vilken efter att i dec. 1911 hava varit den förste som nådde sydpolen, sommaren 1918 startade en ny expedition till Nordpolen har i dagarne genom radiotelegram sänt den norska tidningen "Aftenposten" underrättelser från sin resa.

Telegrammet har utgått från Ajanöarne på Sibiriska nordkusten, där expeditionens fartyg "Maud" legat i kvarter under den gångna vintern samt nått Kristiania via Anadyr i Sibirien, Nome i Alaska och Seattle. Amundsen berättar, att han lämnade sitt första vinterkvarter (antagligen vid Kap Tscheljuskin) den 12 sept. 1919 och, sedan han genom omfattande sprängningar av den packis, som stängde vägen, nått öppet vatten, satte kurs österut förbi S:t Petersön över det med drivis fyllda Nordenskiöldshavet samt vidare genom Laptec-sundet mellan Ljakow-ön och sibiriska fastlandet. Österut låg ha vet nu isfritt och den 19 sept. sattes kursen på Jeanetteön. Redan dagen därpå stängdes dock vägen av ogenomtränglig packis. Man förtöjde fartyget vid iskanterna för att driva norrut med ismassorna. Anställd undersökning visade emellertid

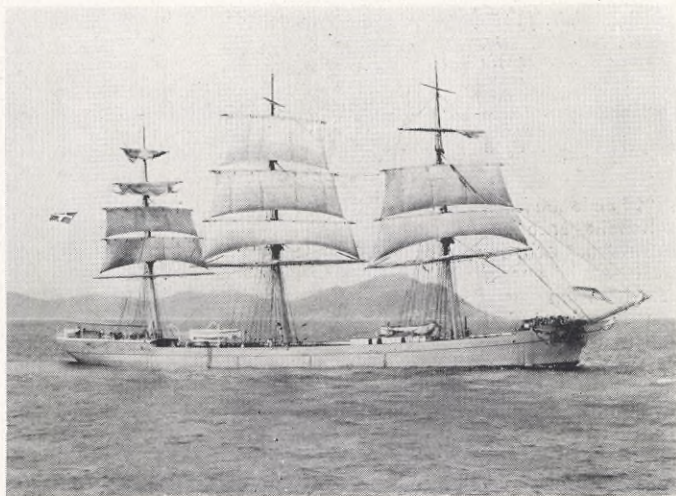
att isen icke drev mot norr utan söderut. Då det var omöjligt att medels sprängningar bereda sig väg genom det väldiga isfältet, såg man sig nödsakad att uppgiva färden norrut och i stället styra mot sydost för att söka vinterkvarter vid den enda lämpliga plats som stod till rådighet, Tschaunbukten innanför Ajanöarne. Färden var äventyrlig och farofyll. Septembarnattens mörker var ogenomträngligt, sjön gick hög och väldiga isblock skuro kursen. Nordväststormen som blåst utan uppehåll, hade fört massor av drivis in mot kusten, och när expeditionen nådde fram till närheten av Tschaunbukten funno de denna redan stängd av is. "Maud", som förtöjde väster om Ajanöarne fick ett allt utom gynnsamt vinterkvarter och prässades hårt av packisen, men bestod dock provet. Ett par dagar efter ankomsten till platsen fick expeditionen besök av en del medlemmar av Tschukschi- och Maqati-stammarna, vilka slagit upp sina tält på Ajanöarne, men i okt. drogo bort med sina renhjordar för att uppsöka skogarne. En av expeditionens medlemmar d:r Sverdrup följde med dem för att närmare studera deras levnadssätt. Telegrammet innehåller till sist ett meddelande, att den Amundsenska expeditionen, så snart isförhållandena tillåta det, bryter upp och sätter kurs mot öster till Nome i Alaska varifrån den sedan i slutet av sommaren går in i isen vid Wrangel-ön (nordväst om Berings sund) och med denna anträder driften mot Nordpolen, en färd vilken antagligen kommer att taga i anspråk en tid av fem år.

*

En fasansfull sjöolycka har i dagarne inträffat i Kattegat, i det att, efter allt att döma, Göteborgsfartyget "Ernst" någon av de sista dagarne i april gått under i nämnda farvatten. Utanför Hermanö i närheten av Lysekil har man funnit det nämnda fartygets skeppsbåt med två lik ombord, varifrutom ytterligare ett lik flutit i land på ön. "Ernst" avhörde senast den 24 april, då fartyget tog ombord lots i Skagen för att segla till Aarhus. Alla underrättelser hava sedan uteblivit. Med stöd härav och den funna skeppsbåten samt andra vrakdelar anser man sig hava grundad anledning befara att fartyget förolyckats med man och allt, antagligen genom minexplosion.

"Ernst" som tillhörde Svenska Lloyd, mätte 1,849 brutto register samt var byggd av järn i Workington 1885. Fartyget, som befann sig på resa från Santos till Aarhus med last av foderkakor, hade en besättning av 22 man.

Vid de utefter bohusslänska kusten anställda undersökningarne har en myckenhet vrakgods från "Ernst" anträffats men däremot inga spår funnits av besättningen.

DET SVENSKA SKEPPET "ERNST" som förolyckats nära svenska kusten — sannolikt minsprängt — på resa från Santos. Vår bild visar fartyget då det lämnar Santos.

Överst: DE FINSKA UNDERHANDLARNA gå över den raserade banlinjen till den av bolschevikerna redan 1918 sprängda bron för att där möta de ryska delegaterna. I bakgrunden syns det av finska granater raserade vattentornet på ryska sidan av Systerbäck.

Därunder: DELEGATIONERNA SAMMANTRÄFFA på broresterna T. v. en rysk parlamentär med den vita flaggan hoprullad.

Nederst: DELEGATIONERNA PÅ VÄG TILL STATIONSHUSET Å FINSKA SIDAN för att där fortsätta förhandlingarna. Fr. v. Generalmajor Wetzér (finsk ordf.), major Somersalo (militärexpert); Laschevitich, Samoilo, Suhl, (ryska delegater); finska delegaterna kommandörkapten Schwanck (marinexpert) och legationsrådet Hann Kainen (expert i ostkarelska frågor).

Efter fotografier.

Kliché: Ernst Sjötersgarne.

De inledande fredsförhandlingarna mellan Finland och den ryska sovjetregeringen togo sin början den 12 april i Terijoki stationshus vid Systerbäck. De båda ländernas delegationer äro synnerligen representativa och allsidigt sammansatta. På rysk sida märkas delegationens ordförande Laschevitich, medlem av militärrådet, armékommandanten Samoilo, förutvarande marininstabschefen Behrens och utrikeskommissariatets representant förre flodkommunikationschefen Suhl.

Finlands representanter äro bl. a. general Wetzér, major Somersalo m. fl.

Bland de frågor, som vid mötet skola behandlas, kunna nämnas Finlands suveränitet, gränsregleringen med dess många komplicerade spörsmål, ordnandet i militärt hänseende av förhållandena i Finska viken m. m.

INNEHÅLL. Kronprinsessan Margaret † (biografi o. hels.-portr.). — Bilder ur kronprinsessans liv. — Danska regeringskrisen — Finsk-ryska fredsförhandlingarna. — Roald Amundsens Nordpolsfärd. — Franska o. Belgiska bilder. — Veckans porträttgalleri

Eftertryck av text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angivande av källan förbjudes vid laga påföljd.
För Berättelser och Historietter gäller ovillkorligt förbud.